

شهادت حضرت امام جواد الائمه (علیه السلام) تسلیت باد

دلخسته و بی شکیب بودن سخت است/ هم صحبت نانجیب بودن سخت است هر مرد غریب مأمنش خانه اوست/ در خانه خود غریب بودن سخت است

زندگینامه امام محمد تقی(ع)

امام محمد بن علی (ع) معروف به جواد الائمه، تقی و جواد و مکنی به ابوجعفر ثانی در دهم رجب دیده به جهان گشود. نام پدرش امام علی بن موسی الرضا (ع) امام هشتم شیعیان و مادرش خیزران می‏باشد.

امام محمد تقی (ع) پس از شهادت پدرش امام رضا (ع) در سال ۲۰۳ قمری، مقام منیع امامت را در هشت‏ سالگی بر عهده گرفت و آن را به راستی و درستی هدایت کرد و به مقصد عالی رسانید. مأمون عباسی (هفتمین خلیفه سلسله عباسیان) پس از شهادت امام رضا (ع) از امام جواد (ع) دل جویی کرد و دخترش ام الفضل را به عقد وی درآورد. شهادت امام جواد(ع)

روز ۲۹ ذیقعدة سال ۲۲۰ هـ. ق، روز دردناکی برای تمام شیعیان و دوستداران ولایت بود. معتصم عباسی به پندار خام خود، پایه های حکومت خود را در بغداد، از آن روز به بعد محکم می¬پنداشت، در حالی که شش سال پس از جنایتش، از تخت غصب حکومت سقوط کرد.

بغداد، وداعی دوباره به محمدبن علی ابن موسی الرضا داشت و این بار موعود بابرکت اسلام به زادگاه خود مدینه باز نمی گشت، بلکه مسموم، با جگری پاره پاره و دلی مغموم، در گوشه ای از بغداد در انتظار پیوستن به پدر بود. امام جواد(ع) از ۸ تا ۲۵ سالگی، امامت و پیشوایی مسلمانان را به بهترین شکل بر عهده داشت. آن حضرت در تمام سرزمین های اسلامی، نمایندگان و سفیران ویژه ای داشت و شبکه ارتباطی امام با شیعیان گسترده و نقش آفرین بود.

در زمان ولایت امام جواد(ع)، برای نخستین بار، جانشینی امامی پس از امام دیگر به طور جدی مطرح شد.

شیعیان پس از شهادت امام علی ابن موسی الرضا با توجه به سن کم ابن الرضا در زمینه امامت ایشان به یقین نرسیده بودند، ولی با پاسخهای صریح و روشن علمی امام به پرسش¬های تمام دانشمندان اسلامی در آن زمان و طرح مسئله های علمی جدید و مبارزه روشنگرانه با فرقه های ضاله، چیزی نگذشت که درستی این جمله پدر بزرگوارشان امام رضا(ع) بر همگان ثابت شد که فرموده بود: ما خاندانی هستیم که کوچک تران ما، مو به مو از بزرگانمان ارث می برند.

ام فضل، دختر مأمون با تحریک عوامل معتصم، دانه های انگور را زهرآگین ساخت و از این راه، امام جواد(ع) را مسموم کرد. چون رنگ چهره امام با کارگر شدن سم، تغییر کرد، ام فضل، پشیمان گریست و آه و ناله سرداد. امام جواد(ع) به او گفت: «ما یکاؤک؟... لیضربنک الله بفقر لا ینجبر و بلاء لا یستر؛ برای چه گریه می کنی؟ به خدا که پروردگار، تو را به فقری جبران ناپذیر و گرفتاری پایان ناپذیر دچار خواهد ساخت» چندی بعد آنگاه که همه، جای خالی ماه مدینه را در بغداد حس می کردند، قاتل امام با همان وضع اسف باری که امام از آن خبر داده بود، مرد.

تاریخ شهادت: ۳۰ ذیقعدة سال ۲۲۰ هجری

مرقد مطهر امام جواد علیه السلام: امام جواد علیه السلام در کنار جدش امام کاظم (ع) در مقابر قریش شهر بغداد - که امروز به آن کاظمین می‏گویند - دفن گردید. رویدادهای مهم زندگی امام جواد(ع)

عزیمت امام رضا(ع)، پدر بزرگوار امام جواد(ع)، از مدینه به خراسان به اجبار مأمون عباسی، در سال ۲۰۰ هجری؛

شهادت امام رضا(ع)، در خراسان، به دست مأمون عباسی در سال ۲۰۳ هجری،

فراخوانی امام محمدتقی(ع) به بغداد، به دست مأمون عباسی؛

ازدواج ام الفضل، دختر مأمون با امام محمد تقی(ع)، به خواست مأمون و اظهار نگرانی عباسیان از این مسئله؛

بازگشت امام جواد(ع) از بغداد (پایتخت عباسیان) به حجاز، به بهانه به جا آوردن مراسم حج؛

وفات مأمون عباسی، در سال ۲۱۸ هجری؛

به خلافت رسیدن معتصم عباسی پس از وفات مأمون؛

فراخوانی دوباره امام محمدتقی(ع) به بغداد، به فرمان معتصم عباسی، در اوایل سال ۲۲۰ هجری؛

توطئه های معتصم عباسی، ام الفضل و جعفر بن مأمون علیه امام جواد(ع)؛

مسموم شدن امام جواد(ع)، به دست همسرش، ام الفضل و به شهادت رسیدن آن حضرت، در اواخر سال ۲۲۰ هـ. ق. [۱۱]

اسماعیل بن سهل می گوید: به خدمت امام جواد نوشتم: «به من چیزی بیاموز که هر­گاه آن shy‏را بگویم، در دنیا و آخرت با شما باشم. حضرت با خط شریف خود که آن را می شناختم نوشت: سوره مبارکه «انا انزلناه» را بسیار تلاوت کن و دو لب خود را با گفتن استغفار تر کن.

تو را به پنج چیز سفارش می کنم:

اگر بر تو ستم شد، ستم مکن،

اگر به تو خیانت کردند، خیانت مکن،

اگر تو را تکذیب کردند، خشمگین مشو،

اگر ستایشت کردند، شاد مشو،

و اگر نکوهشت کردند، بی تابي مکن.